

slaget, som der jo ikke skal tales saa meget om under den foreliggende Sag, men som der for øvrigt er talt saa meget om af de politiske Ordførere, synes jeg, det til en vis Grad styrker ens Tro paa det danske Folk og dets Fremtid, at der kan løses Opgaver, som ligger en lille Smule ud over Dagen og Vejen. Jeg tænker her paa Forberedelsen af Kolonisationen i Scoresbysund. Jeg synes, det er naturligt, at der i Rigsdagen bliver sagt et anerkennende Ord om den Maade, hvorpaa denne Ekspedition til Trods for de store Vanskeligheder, der viste sig, var i Stand til at løse sin Opgave, og jeg synes, at den Maade, hvorpaa Opgaven blev løst, yderligere berettiger en Kritik af den Holdning, den højtærede Indenrigsminister i sin Tid indtog; thi han var overfor denne Opgave ikke alene kølig, men han var fuldstændig isfrosen og syntes overhovedet i Begyndelsen ikke at være i Stand til at komme ud over denne stivfrosne Tilstand.

Afrustningsforslaget, som jo skulde gaa ud paa en fuldstændig Nedlæggelse af vore to Værn, er en yderligere Konsekvens af det Arbejde, der i de senere Aar er gjort for at ødelægge baade vor Hær og vor Flaade. Jeg er af den Opfattelse, at Militærordningen af 1922 var et meget langt Skridt i den Retning. Organisatorisk blev selv vort Søværn — som dog blev forholdsvist sparet, for Søværnet har jo altid mødt mere Interesse her i Rigsdagen end Hæren — mishandlet paa forskellig Maade. Jeg skal navnlig nævne, at man behandlede en enkelt Stand indenfor Marinen paa en Maade, som, saa vidt jeg husker, ikke en Gang blev omtalt her i Rigsdagen, men som efter mit Skøn var ganske forkastelig. Jeg tænker paa Marinens Teknikere, Marineingeniørerne. Som Resultat af den gamle Kamp mellem Dæk og Maskine havde Maskinofficererne, der havde en Uddannelse, som var fuldt ud paa Højde med de egentlige Søofficerers, omsider ved Forsvarsordningen af 1909 faaet en Position, der svarede til deres Uddannelse. Men i 1922 gik man, uden at der protesteredes herfra, til at sløjfe denne deres Ligestilling med Søofficererne. Man har rimeligvis lyttet efter Røster fra Søofficer-korpset, og dette gjorde, at disse Teknikere blev sat tilbage i et andet Plan, samtidig med at man for øvrigt ogsaa paa forskellig Maade mishandlede de Teknikere, der gjorde Tjeneste paa Orlogsværftet, idet man uden nogen som helst Grund fratog dem den militære Charge, som de overordentlig

gerne vilde have, og som de mente var af Betydning for deres Virksomhed.

En Fortsættelse af denne Ødelæggelse af Værnets Organisation, hvorpaa vi bl. a. saa et Eksempel i den Maade, hvorpaa man behandlede Marineingeniørkorpset, i Mod-sætning til den Udvikling, der finder Sted i saa godt som alle udenlandske Mariner, er det Forsøg, man nu vil gøre paa at flytte Fyr- og Vagervæsenet fra de militære Ministerier, fra Marineministeriet, over til en anden Administration. Jeg kan ikke se, at der paa nogen Maade kan argumenteres for denne Flytning. Man har nævnt, at Sverige har foretaget Flytningen; men man kan akkurat lige saa godt tale om de Lande, der ikke har foretaget Flytningen, og det er en kendt Sag, at Lande som Norge og Holland stadig har de paagældende Institutioner sorterende under vedkommende Marineministerium. Og jeg tror, der, hvad dette Spørgsmaal angaar, er en Væsenforskel mellem samtlige andre Lande og Danmark; for i Danmark er Farvandene af en saadan Karakter, at Samarbejdet mellem Marinen og Fyr- og Vagervæsenet spiller langt større Rolle end i noget som helst andet Land. Derfor tror jeg, det vil være særlig ødelæggende, om man her i Danmark gik til denne Overførelse af de to Institutioner, saa meget mere som der ikke paa noget Punkt kan indvindes noget praktisk derved; der er ikke Tvivl om, at Administrationen under et andet Ministerium vil blive betydelig dyrere, og der er navnlig Sikkerhed for, at der ikke i Erhvervskredse næres noget som helst Ønske om denne Flytning.

En anden lille Ting, som efter mit Skøn betyder overordentlig meget i Retning af at forringe Organisationens af vore Værn, er den Bestemmelse, der for nylig er truffet af den højtærede Forsvarsminister om Kommandofølgen i Hæren. Jeg kan ikke se andet end, at denne Bestemmelse er af en overordentlig farlig Karakter — hvis man da ikke kommer ind paa en Gennemførelse af Afrustningsforslaget; saa spiller det jo ingen Rolle, men skal man bibeholde en Hær, vil denne Bestemmelses Gennemførelse skabe overordentlige Vanskeligheder for Hæren, hvor Kommandoforholdene er af saa stor Betydning. I sin Tid var Eksperimentet med Officianternes Rang og Uniformer i hvert Fald et Forsøg, man maaske kunde forstaa, selv om det jo er noget mærkeligt, at dette Eksperiment at tage en Klasse med en bestemt Uddannelse op paa Højde